

KURJER POZNAŃSKI

wychodzi dwa razy dziennie

w wydaniu porannem i wydaniu wieczornem, — w niedziele i święta tylko wydanie poranne, — natomiast w dni poświęczone tylko wydanie wieczorne

Odpowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego dr. Marjan Chełmickowski, za wszelkie inne działy odpowiada Edmund Rakowski, za ogłoszenia i reklamy Antoni Leńiewicz, wszyscy w Poznaniu

Dyrektor wydawnictwa: Roman Leitgeber

Wydawnictwo Sp. Akc. Drukarnia Polska
w Poznaniu, św. Marcin 70

Redaktor: Bohdan Jarochoński

Nr. 277

Poznań, sobota dnia 20 czerwca 1931

Rok XXVI

Projekt ustawy o funduszu turystycznym

Warszawa, 20. 6. (Tel. wł.) Jak się dowiadujemy min. robót publ. opracowało już projekt ustawy o funduszu turystycznym celem wniesienia go do Sejmu na sesję jesienną.

Obecnie wiadomości o projekcie różnią się nieco od tych, jakie podawaliśmy przed kilku dniami.

Projekt przewiduje m. in. tworzenie miejscowych i wojewódzkich związków popierania turystyki, których materialną podstawą mają być świadczenia obowiązkowe na rzecz turystyki, uiszczane przez osoby i przedsiębiorstwa, zainteresowane finansowo w rozwoju ruchu turystycznego.

Mają więc być pobierane opłaty od hoteli, dodatki do biletów peronowych oraz opłata od paszportów w kwocie 5 zł od paszportu zwyczajnego i 1 zł od paszportu ulgowego. (w)

Zainteresowanie Ameryki sprawami polsko-niemieckimi

Berlin, 19. 6. (Tel. wł.) Po kilkotygodniowym pobycie w Niemczech udaje się do Polski pani Nason, delegatka narodowego amerykańskiego komitetu badania powodów wojny i środków, mających na celu utrzymanie pokoju.

Komitet ten, jednoczący w sobie szereg najliczniejszych społeczno-politycznych organizacji kobiecych w Stanach Zjednoczonych o łącznej liczbie 15 milionów członkiń, ma poważny wpływ na życie publiczne tego kraju.

Pani Nason odbyła szereg konferencji z przywódcami stronnictw niemieckich, osobistościami rządowymi oraz przedstawicielami organizacji pacyfistycznych.

Zagadnieniami, które najbardziej interesują ją w Polsce, są „Korytarz” pomorski oraz sprawy mniejszościowe. Odwiedzi ona najpierw Warszawę, a potem Poznań, dokąd przybędzie około 30 bm., Bydgoszcz, Gdańsk, Kresy Wschodnie, Lwów i Katowice.

Do Berlina wraca w sierpniu, skąd udaje się do Stanów Zjednoczonych celem złożenia szczególnego sprawozdania z wrażeń europejskich oraz rozmów, przeprowadzonych na temat położenia międzynarodowego, a w szczególności stosunków polsko-niemieckich, co do których — jak wiadomo — opinia amerykańska jest dotychczas niemal jednostronnie poinformowana, dzięki usilnej i zręcznej akcji propagandowej, prowadzonej przez nieprzyjacieńskie nam czynniki.

M. N.

Przesilenie rządowe w Austrii

Wiedeń, 19. 6. (PAT.) Misja dr. Gürtlera, mająca na celu utworzenie rządu, nie powiodła się.

Obecnie stara się utworzyć rząd b. kanclerz ks. Seipl. Dąży on do utworzenia rządu koalicyjnego, któryby miał objąć wszystkie stronnictwa.

Wiedeń, 19. 6. (PAT.) Rokowania ks. Seipla z socjal. - demokratami celem skłonienia ich do udziału w gabinecie koncentracyjnym rozbiły się. Klub postów socj. - dem. po kilkugodzinnej naradzie powziął uchwałę, odmawiającą udziału w gabinecie koncentracyjnym.

Wobec tego ks. Seipl rozpoczął rokowania ze stronnictwami mieszczańskimi celem utworzenia gabinetu mieszczańskiego.

Królowa holenderska Wilhelmina z córką Juljaną na wywczasach we Francji.

Zdziczenie obyczajów

Niesłychana uchwała Związku Legionistów w Warszawie

Warszawa, 20. 6. (Tel. wł.) Wyrazem niesłychanego wprost zdziczenia obyczajów jest uchwała, powzięta przez warszawski Związek Legionistów na zebraniu w dn. 18 bm.

Mianowicie uchwalono tam uznanie dla „sanacyjnego” Legionu Młodych za ostatni napad na Adolfa Nowaczyńskiego, który wskutek tego napadu musiał się poddać operacji wyjęcia oka. (w)

Porozumienie niemiecko-sowieckie w sprawie Gór. Śląska i Pomorza?

Anonimowy artykuł „Germanii”, inspirowany przez niemieckie czynniki oficjalne

Berlin, 19. 6. (PAT.) Berlińskie koła polityczne niezwykłe żywo interesują się ogłoszonym w „Germanii” artykułem, którego anonimowy autor, według zapewnień dziennika, jest doskonałym znawcą stosunków niemiecko-sowieckich. Istnieje przypuszczenie, że artykuł ten jest inspirowany przez niemieckie koła oficjalne.

Autor artykułu, nawiązując do sprawy przedłużenia traktatu berlińskiego, podkreśla, że Niemcom bardzo zależy na utrzymaniu pełnego zaufania wzajemnego w stosunkach politycznych z Rosją. Traktat niemiecko-sowiecki nie zawiera ostrza agresywnego przeciwko Zachodowi i nie jest sojuszem militarnym. Niemcy, choćby nawet chcieli zwrócić się przeciwko Zachodowi, w obecnym stanie dużego osłabienia militarnego, nie mogłyby narażać się na tego rodzaju obciążenie i niebezpieczeństwo. Z drugiej strony byłoby nielogiczne, gdyby Niemcy żądały od Rosji, aby wbrew swej woli pozostawała dalej w stosunkach wrogich z Zachodem. To samo, czego żądają Niemcy dla siebie, muszą przyznać i Rosji.

Powstają dwa pytania: 1) czy Rosja od samego początku rokowań paryskich, zgodnie z duchem traktatu

berlińskiego, informowała rząd niemiecki o przebiegu negocjacji paryskich i 2) czy Rosja udzieliła gwarancji, że rozmowy paryskie nie będą podstawą do dalszych, szerszych rokowań na Wschodzie, pod egidą Francji i Polski, które w końcu musiałyby doprowadzić do pożądanego przez Polskę Locarna wschodniego i to bez spełnienia ze strony Polski wysuwanych przez Niemcy warunków takiego Locarna wschodniego, polegających na zwróceniu Górnego Śląska i „korytarza”.

Na oba te pytania — oświadcza autor — odpowiedzieć możemy potwierdzająco. Dowiadujemy się z Moskwy, że ambasada niemiecka stale informowana była i nadal będzie informowana o przebiegu rokowań sowiecko - francuskich. Odnosnie do drugiego pytania istnieje wiążące zapewnienie ze strony Rosji, które może nas zupełnie uspokoić. Przedłużenie traktatu berlińskiego jest plusem polityki niemieckiej i wskazuje, że zarówno Niemcom, jak Rosji zależy na tem, aby zadokumentować przed całym światem dalsze trwanie ich przyjaznych stosunków politycznych.

Berlin, 19. 6. (PAT.) Anonimowy artykuł „Germanii” o porozumieniu nie-

miecko - sowieckim wywołuje w prasie niemieckiej dalsze komentarze.

Organ hr. Westarpa, „Kreuzztg.”, solidaryzując się z wywodami autora, podkreśla, że pakt francusko - sowiecki, gwarantujący nietykalność wschodnich granic Polski i prowadzący w konsekwencji do Locarna wschodniego, byłby dla Niemiec nie do zniesienia. W tych warunkach przedłużenie traktatu berlińskiego byłoby dla Niemiec bezwartościowe. Na uznanie zasługuje, zdaniem dziennika, zwrócenie uwagi ze strony Niemiec na przyrzeczenia sowieckie, złożone Niemcom w tej sprawie.

Demokratyczna „Berliner Volksztg.” na podstawie informacji z kół miarodajnych stwierdza, że wywody „Germanii” zgadzają się z istotnym stanem rzeczy. Artykuł „Germanii” — wywodzi dziennik — niewątpliwie wywoła w Paryżu i Warszawie wielkie wrażenie.

Półoficjalne oświadczenie niemieckiego organu rządowego zupełnie jawnie reklamuje traktat berliński jako uznanie przez Sowiety roszczeń niemieckich do „korytarza” i G. Śląska. Stwarza to pozór, jakoby pomiędzy rządami niemieckim i sowieckim istniało ciche porozumienie, że pewnego dnia oba rządy wystąpią wspólnie z żądaniem, aby Polska zwróciła przyznane jej obszary.

W stan nieczynny

Gdańsk, 19. 6. (Tel. wł.) Szef sekretariatu i referent prasowy Komisarjatu gen. R. P. w Gdańsku dr. Tadeusz Bierowski został przeniesiony w stan nieczynny z dn. 1 lipca rb.

Nagła i niespodziewana dymisja dr. Bierowskiego, który był referentem prasowym Komisarjatu przeszło 4 lata, wywołała tu wielkie wrażenie.

Jak słychać, usunięcie dr. Bierowskiego nastąpiło bez porozumienia się z min. Strassburgerem i referatem gdańskim w M. S. Z. S. B.

Na granicy płonącej Hiszpanji

Hendaye, w czerwcu 1931.

O dwa kilometry stąd rewolucja wrze i kipi, a w eleganckiej miejscowości nadmorskiej życie pozornie niczem się nie różni od tego, jakie było w przeszłym i pozaprzeszłym sezonie. To znaczy — właściwy sezon jeszcze się nie zaczął. Wielkie hotele, jak „Continental” lub „Hotel de Paris” — są jeszcze prawie puste. Do niedawna pełno w nich było emigrantów hiszpańskich, których pożoga rewolucji wyrzuciła z granic swego państwa. Zwłaszcza w wielkim hotelu „Esqualduna”, najwspanialszym i najdroższym, który zawsze miał wyłącznie hiszpańską klientelę. W „Esqualdunie” zatrzymywała się przeważnie arystokracja hiszpańska, która wolała Hendaye od San Sebastian, jako znacznie tańszą miejscowość z ładniejszą przytęmioną plażą, dojeżdżając do San Sebastian tylko na walki byków. Zresztą — taniość jest rzeczą względną: dla Hiszpanów 150 franków francuskich dziennie nie jest drogą, lecz dla oszczędnych Francuzów, no, i dla nas, Polaków, przedstawia się to nieco inaczej.

Dziś emigrantów jest już mało. Kto miał wyemigrować — pojechał dalej, nie czując się dobrze w pobliżu granicy hiszpańskiego kotta. Bo Hendaye od Hiszpanji oddzielone jest tylko rzeczką Bidassoa, tu właśnie wpadającą do morza. Po drugiej stronie — Hiszpanja. Małe miasteczko, Fuentarabbia, które poprzeczepiało swe domki, jak gniazda jaskółcze, do zboczów Pirenejów, jest już hiszpańskie, chociaż z Hendaye widać je jak na dłoni.

Fuentarabbia, cicha i spokojna, ściga licznych turystów w okresie Wielkiej Nocy, odbywają się tam tradycyjne

